

Malene Nors Tardrup, Gudrun Hasle og Christina Capetillo hædres i Tisvilde

Den første november 2013 uddeler Maria og Victor Haagen Müllers fond legater på 25.000 kr. til tre væsentlige kvindelige nutidskunstnere.

Det er kendetegnende, at de tre kunstnere hver især modigt forholder sig til deres omverden i skiftende krydsfelter. De bevæger sig fuldstændig frit fra små skalaer til store, over landegrænser, religioner og politik. Arbejder i medier, der spænder fra fotografi, over collage, broderi, tekst og maleri – bygger bro mellem det intime private til offentlige politiske, religiøse rum. Æstetikken er i højsædet og for alle tre gælder en næsten kompromisløs fordybelse i kunstprojekterne.

Uddelingen finder sted i Kjædemosehus, Haagen Müllersvej 4, Tibirke, Tisvilde

I motiveringen for årets tre legatmodtagere lyder det om Malene Nors Tardrup;

Det er blevet sagt om din kunstneriske praksis, at du af-identificerer steder. Og det forklares således, at du i dine fotografier arbejder i krydsfeltet mellem dokumentation, æstetik og turisme, og i billederne registrerer spændingen mellem det fremmede og det velkendte i forskellige indendørs og udendørs miljøer. Modsat det at definere offentlige og private rums indhold, så griber dine værker den foranderlighed og formbarhed, som alle steder rummer. For under det identificerbare, genkendelige og begrebsliggjorte, vokser en skov af ubestemmeligt, hjemløst, frasorteret materiale, som ikke hører til i de historier og ting, vi udtrykker os selv igennem. I dit afgangsprøve, 100 Ways to Relate to History (2011), kredser du således om myten som betydningsbærer og identifikationspunkt.

Din *Ægte Tæppe Fortælling* (2010) ønsker vi at nævne - hvor de fotografiske persiske tæpper er sammensat af tusindvis af snapshots taget på en rejse til Iran. Hvert tæppe med 10.000 miniature fotografier, som tilsammen udgør et mønster, der på afstand tager form af et persisk tæppe. Iran består af en langt bredere skala af nuancer og lag, og er langt mere interessant, smukt og progressivt end det billede medierne fremstiller. Baseret på dine positive og negative rejseerfaringer og oplevelser, hvor du både fik be- og afkræftet dine fordomme, har du så vævet dit personlige fotografiske tæppe af det kontrastfyldte Iran, dets historie, mennesker og kultur. Samme praksis har du anvendt i projektet HJEMSTAVNSBILLEDE(R) – i to kæmpemæssige billede collager - men her med afsæt i Helsingørs almennyttige multietniske boligområde, og i samarbejde med Helsingør Teater, Den boligsociale helhedsplan i *Nøjsomhed* og Den sociale og kulturelle helhedsplan i *Vapnagaard*. Spørgsmålet der stilles er: hvordan vi i det globaliserede samfund sikrer, at alle får retten til en hjemstav, og hvordan vi sikrer at alle får muligheden for at kunne udtrykke den?

Gennem dine rejser og ophold, dine udstillinger i ind- og udland, dine artikler, reportager og interview – får man indtrykket af et usædvanligt engageret menneske, der opsøger, observerer, går i dialog med, reflekterer - og ikke mindst forsøger at nå bag om menneskers adfærd uden forudfattede meninger og fordomme – og som gennem din kunst når ud til mange mennesker.

Om Gudrun Hasle;

Du har siden dine studieår, dels på Det Fynske Kunstakademi og på det Kgl. Danske Kunstakademi, udstillet en række dybt gribende værker, der har ramt nervetrådene hos rigtig mange – både dine kunstnerkolleger, kunstfaglige personer og besøgende på de forskellige udstillinger. Vi - Haagen Müller Fondens bestyrelse - så senest to af dine værker på Rønnebæksholm for en måneds tid siden. Dit lille broderede billede med titlen 'Befor/ After' – og din 4 minutters video fra 2010 'A sign from my mother's past'. Det siger ikke så lidt, at du, med

disse to, af dimensioner – ‘små’ - værker, blandt 57 andre på den tætpakkede udstilling, formår at ramme, og berører, beskuerens egne for længst glemte eller fortrængte erindringer – og det på trods af, at du jo udtrykker dig i et usædvanligt og helt personligt billedsprog. Man kan godt betragte og læse dine værker med det lange kunsthistoriske blik. Men du indskriver dig først og fremmest i en kreds af samtidens internationale kunstnere, både inden for det performative, billedkunsten og litteraturen, der udtrykker sig gennem det, der kaldes den performative biografisme, det autoetnografiske - der tillader privatliv og offentlighed at møde hinanden. Det gør du med din helt egen stemme ... og den skaber genklang

Og endelig om Christina Capetillo;

I dine fotografier, projekter og din undervisning formår du, på samme tid, at udfolde og stille skarpt på, selve essensen af øjeblikkets fastholdelse af dét, der hele tiden er i bevægelse – hele tiden er under forvandling. Og dermed giver du os, gennem din måde at observere og iagttage på, mulighed for ikke blot at ‘gribe nuet’ – men også at begribe sammenhænge og tidens gang, i vore omgivers natur- og kulturskabte store rum. De rum som vi er børn af i alle aldre og til alle tider. Det er måske dét specielle blik hos dig, der gør dine projekter så vedkommende og fascinerende. Du åbner vores øjne for det, som vi måske nok ind imellem får øje på, når det vi ser støder øjet tilstrækkeligt - eller når det viser sig for os med en særlig skønhed - men som vi oftest bare scanner hen over i den travle hverdag.

Det kan opleves lige nu på udstillingen *Uden for myldretid*, hvor du udstiller sammen med Torben Eskerød, Carsten Ingemann og Henrik Saxgren. Udstillingen har denne sommer været vist på Bornholms Kunstmuseum, derefter i Tønder - og vises nu på Vendsyssel Kunstmuseum til den 5. januar – og derefter på Fuglsang Kunstmuseum fra 24. januar til 15. marts.